

Др Никола Пантелић
научни саветник и директор Етнографског института САНУ у пензији
(Сарајево, 13. августа 1930. године – Београд, 16. априла 2009. године)

Никола Пантелић је рано детињство провео у Сарајеву, одакле је као избеглица са породицом 1941. године дошао у Београд.

У тим тешким околностима завршио је у Београду основну и средњу школу. На Филозофском факултету у Београду дипломирао је етнологију (1954) и одбранио докторску дисертацију *Народна уметност Југославије* (1983). Осим тога, усавршавао се кроз студијске боравке у стручним и научним институцијама у СФРЈ и иностранству (Пољска, Словачка, Румунија, Мађарска, Русија ...).

Радио је у Етнографском музеју у Београду (1955-1987), где је стекао највише музејско звање – *музејски саветник*. Од 1987. године до пензионисања радио је у Етнографском институту САНУ, где је стекао звање *научни саветник* и био на месту директора *Института* (1992-2001).

Професионалну истраживачку каријеру др Николе Пантелића, започету у Етнографском музеју у Београду и настављену у Етнографском институту САНУ, уз музеолошке послове (набавка и обрада предмета, систематизација збирки, припрема и постављање изложби, педагошки рад, организација музејског рада), карактеришу истраживања из области материјалне културе, народних обичаја и веровања, народне уметности, породичног и друштвеног живота ...

Опус др Николе Пантелића обухвата преко 200 библиографских јединица – чланака, расправа приказа, и више мањих и већих каталога и књига: *Српски митолошки речник* (1970, 1998 – треће издање у штампи); *Накит и кићење* (1971); *Етнологија народа Југославије – средњошколски уџбеник* у коауторству са др Душаном Бандићем (1980); *Народна уметност Југославије* (1984 – објављено на српскохрватском, немачком, енглеском и словеначком језику, а у скраћеним верзијама као каталози уз велику изложбу и на мађарском, шведском, финском, бугарском и македонском језику); *Ликовне одлике надгробних споменика* (1984); *Наслеђе и савременост* (1991), *Породица и традиција у градовима Србије крајем XX века на примеру Крушевца, Шапца, Ужица и Бора* (2007).

Био је, као једини из Србије, члан *Центра за Балканолошка истраживања Академије наука и умјетности Босне и Херцеговине*.

У Етнографском институту САНУ руководио је обједињеним пројектом *Етнологија српског народа и Србије*. У тешким временима деведесетих година XX века успевао је да одржи истраживачку и издавачку делатност *Института*. Организовао је научне скупове са којих су излагања публикована у издањима Института: *Етнологија и друге науке* (1992),

In memoriam

Расправе о народној традицији – данас (1994), *Село и град – нова етнологишка проучавања* (1995), *Етнички и етнокултурни контакти у панонско-карпатском простору* (1997); *Етнички односи Срба са другим народима и етничким заједницама* (1998); *Народно градитељство и култура становања у светлу етнологије у источној Србији и суседним областима* (2000).

Уређивао је *Гласник етнографског музеја* у Београду (1982-1987) и друга бројна издања Етнографског музеја – зборнике, каталоге, посебна издања. Био је уредник издања Етнографског института САНУ (1992-2001). Поред тога био је уредник или члан више уређивачких одбора и редакција стручних и научних књига и часописа.

Био је веома активан у Етнолошком друштву Србије (ЕДС) и Савезу етнолошких друштава Југославије (СЕДЈ). У оквирима ових друштава учествовао је у раду комисија и форума, обављао дужности секретара, потпретседника и претседника, те био члан уређивачких и издавачких тела у оквирима издавачке делатности (Етнолошки преглед, Етнолошка библиотека, Етнолошке свеске ...).

Др Никола Пантелић је за свој стручни, научни и друштвени рад добио бројна признања и одликовања.

Посебно треба истаћи да је први добитник *награде за укупну делатност и допринос етнолошким и антрополошким истраживањима, њиховом организовању, извођењу и публикавању резултата, те доприносу у изградњи етнолошких и антрополошких институција*, коју додељује Етнографски институт САНУ (2007), као и да је добитник награде "Боривоје Дробњаковић" за животно дело у области етнологије и етнографске музеологије коју додељује Етнографски музеј у Београду (2008).

Мирослав Нишкановић